

РЕШЕНИЕ

№ 19333

гр. София, 09.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5670** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. М. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ю. А., Решение № 1619/04.04.2024г. по НАХД № 2969/2024г. по описа на СРС, 116 състав, с което е потвърден ЕФ № Серия К № 8526658 на СДВР с дата 08.01.2024г.

Със съдебното решение е потвърден електронен фиш серия К № 8526658 издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, основания за отмяна по чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от НПК. Правят се възражения, че въззивният съд не е обсъдил оплакванията на жалбоподателя, че в електронният фиш няма посочено точно място на извършване на нарушението, твърди се и липса на ясно, точно и пълно описание на нарушението, липса на дата на издаване на ЕФ , прави се възражение за изтекла давност по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Иска се отмяна на съдебното решение и на потвърдения с него електронен фиш.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, се представлява в с.з. от юрк. М., който в

хода по същество на делото прави искане за оставяне на касационната жалба без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор В. от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районният съд правилно е установил фактите по делото, към които и настоящата инстанция се солидаризира, поради което няма излишно да ги повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания електронен фиш. Легалната дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в §1 от Допълнителните разпоредби на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към акт за установяване на административно нарушение (АУАН) и наказателно постановление (НП), но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Неоснователно е възражението за липса на дата на издаване на ЕФ, според чл. 189, ал. 4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените

разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Законоустановените реквизити на документа не предполагат посочване на датата на неговото издаване, а единствено на дата и час на извършване на нарушението, което е логично предвид установяването му с автоматизирано техническо средство по смисъла на пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП.

Настоящият съдебен състав счита, че относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. По отношение на електронния фиш разпоредбата на чл. 57 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална норма за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на моторно превозно средство при нарушения, установени и заснети с техническо средство. В тази връзка, не се споделят възраженията свързани с изтекъл давностен срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН, според който не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В цитираната норма изрично е посочено, че се отнася до съставяне на АУАН в срок една година от извършване на нарушението или 3 месеца от установяването на нарушителя. Електронният фиш няма белезите на АУАН, макар и нормата на чл. 189, ал. 11 ЗДвП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на НП, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и НП нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Визираната от жалбоподателя разпоредба касае само и единствено АУАН, но не и ЕФ. Това води и до извода, че сроковете по чл. 34 ЗАНН важат единствено за издаването на АУАН, респективно за НП, но не и за ЕФ.

Не се споделят и възраженията свързани с липса на посочено точно място на извършване на нарушението и на ясно, точно и пълно описание на нарушението. В ЕФ изрично е посочено, че на 28.06.2021г. в 19:44 часа в [населено място], на [улица] с посока на движение от ул. Генерал И. към бул. Ботевградско шосе, МПС – лек автомобил „МАЗДА ЦХ 3 с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от жалбоподателя П. М. Д., при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, е извършил нарушение на скоростта, като е управлявал МПС със скорост от 74км.ч., което е било установено с мобилно автотехническо средство АТСС TFR1-M 619. От фактите по делото безспорно се установява, че в ЕФ е посочено мястото на извършване на нарушението [населено място], на [улица] и всички съставомерни признаци на същото. В тази връзка, не се споделя виждането изложено в касационната жалба, за допуснати процесуални нарушения при издаване на ЕФ, ограничили правото на защита на касационния жалбоподател.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1619/04.04.2024г. по НАХД № 2969/2024г. по описа на СРС, 116 състав.

ОСЪЖДА П. М. Д. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.